

Misiunea Creștină Richard Wurmbrand
Căsuța Poștală 12, OP 74
București, 062580, România
Email: apel@misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro ;
Pagina Web: misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro

**Ajutăm orfani și creștini în vârstă (mulți cu vârste peste 80, 90 de ani)
care au fost închiși pentru credință în actuale și foste țări comuniste.
În aceste momente critice ajutăm refugiați creștini din Ucraina!**

Late Reverend Richard Wurmbrand with
wife, Sabina

August 2025

Anunț!

Se pot obține următoarele 5 cărți gratuite, numai folosind Formularul de Cerere de pe pagina de internet: <https://misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro>
Autor: Pastorul Richard Wurmbrand:
"Drumul spre Culmi" (meditații creștine pentru fiecare zi din an);
"Torturat pentru Hristos";
"Cu Dumnezeu în Subterană";
"A Fost Karl Marx un Adept Satanist?";
"Soția Pastorului" de Sabina Wurmbrand.
Cei interesați, vor trebui să acopere cheltuielile minime de expediere arătate în Formularul de Cerere.

"Carnea este neputincioasă" (Matei 26:41)

Pastorul Richard Wurmbrand a suferit 14 ani în închisorile comuniste din România. Soția sa, Sabina, a fost deasemeni închisă pentru credința sa în Hristos aproape trei ani, în unele din aceleași închisori

Dintr-o meditație biblică a pastorului Richard Wurmbrand

CREDINȚA ÎNVINGE!

Era pe vremea lui Lenin și Stalin, în fosta Uniune Sovietică. Optzeci de mii de preoți ortodocși fuseseră uciși. Zeci de mii de biserici fuseseră demolate sau profanate și folosite drept depozite. Părintele Mihail, un preot ortodox, era printre puținii care nu fuseseră încă arestați.

Acest tânăr preot își pierduse credința. Pierderea a venit brusc. Tocmai spusese în timpul lungii liturghii: „Binecuvântat fie Dumnezeu”, când a crezut că a auzit o voce în mintea sa șoptind: „Nu există Dumnezeu”.

S-a uitat întrebător la cruci, la ornamentele elaborate ale bisericii, la numeroasele icoane, la imaginile sfinților atârinate pe pereți. Ce însemna prietenia lor cu Dumnezeu? Oare un Prieten atât de puternic permite ca credincioșii Săi să fie aruncați la animale sălbatice, arși pe rug, torturați?

A încercat să-și reprime gândul. Și-a repetat cuvintele psalmului: „Nebunul zice în inima lui: Nu există Dumnezeu”. S-a gândit la toate textele religioase pe care le-a studiat pentru a deveni preot. Nu l-au ajutat.

CITEȘTE ȘI DĂ MAI DEPARTE!

După acel moment, a continuat să acționeze ca preot din datorie, din dorința de a-și obține venitul modest, dar nu a mai crezut. Tristețea din jurul său fusese prea mare.

A trebuit să se abțină pentru a nu striga țăranilor care umpleau biserica: „Duceți-vă acasă, oameni sărmani. Nu există Dumnezeu. Dumnezeu n-ar fi permis acest haos sângeros.”

Comuniști beți l-au arestat în Ajunul Paștelui. Printre ei se afla și directorul muzical (numit cantor) al bisericii sale, pe care îl expulzase din cauza unui comportament imoral. Acum și el era un bolșevic comunist.

Șeful bandei i-a spus preotului: „Am decis să te omorâm. Ce ai de spus?” Viața era lipsită de valoare pentru părintele Mihail. El a răspuns: „Cum vrei.” Dar i s-a dat o șansă. „Dacă te lepezi de Hristos și calci în picioare o cruce, vei fi eliberat.” I-a trecut prin minte gândul: „Nu cred. Ce înseamnă o cruce pentru mine? Lasă-mă să-mi salvez viața.” Dar când și-a deschis gura, a spus, spre propria sa uimire: „Cred într-un singur Dumnezeu”.

Era Vinerea Mare. În amintirea coroanei de spini, i-au pus căciula de blană pe cap, cu pânza de in pe dinafară; i-au pus un sac pe umeri ca pe o haină regală, iar cantorul a îngenuncheat spunând: „Trăiască, regele iudeilor!”, și toți l-au bătut.

S-a rugat Celui în care nu mai credea: „Dacă ești, mântuiește-mă!”. Cu voce tare, a repetat: „Cred într-un singur Dumnezeu”. Aceasta a făcut o asemenea impresie asupra ucigașilor beți, încât l-au eliberat. S-a dus acasă, s-a prosternat la pământ în colțul său de rugăciune și a spus în lacrimi: „Cred”.

Când ești asaltat de îndoieli, nu căuta o soluție intelectuală. Ia povara asupra ta de dragul lui Iisus. Unde rațiunea eșuează, credința va birui!

Închisoarea comunistă Jilava.
Intrarea spre celulele subterane

Celulă cu paturi suprapuse, fără saltele, pe care deținuții erau obligați să doarmă. Soba, doar de decor, niciodată încălzită în nopțile geroase de iarnă

Fotografie a pastorului Richard Wurmbrand în timpul detenției la Jilava

“Religia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păstrăm neîntinați de lume.” (Epistola Apostolului Iacov 1:27)

Eroi ai credinței și familiile lor ajutați cu darurile voastre!

Câteva fotografii de creștini închiși pentru credință, ajutați cu darurile voastre
Citiți mărturiile lor la <http://misiuneacrestinarichardwurmbbrand.ro> (coloana a treia)

Fratele penticostal **Ion TRIFU** a fost arestat în 1983, împreună cu alți opt creștini în fosta Românie comunistă, lăsând acasă cinci copii.

Poliția secretă comunistă i-a acuzat pe acești creștini că organizează întâlniri de studiu biblic neînregistrate de autoritățile comuniste la domiciliul lor. El a fost declarat de guvernul actual fost deținut politic.

(Citiți mărturia lui în buletinul nostru online din 10/2016)

Credinciosul penticostal **Costache CODREANU** a fost închis timp de peste 10 ani în fosta Românie comunistă. Pentru a obține de la el informații despre activitățile secrete ale bisericii, a fost torturat în interiorul unui „robot de bătaie”.

(Citiți mărturia lui în buletinul nostru online din 10/2016)

O clădire de apartamente distrusă de bombardamentele rusești în Mariupol, Ucraina, unde 40% din întregul oraș a fost aproape distrus.

Peste 7 milioane de refugiați au scăpat până acum din Ucraina.

Familia Rochev are 8 copii. **Irina ROCHEVA** a scris:

“La începutul războiului, întreaga noastră familie era acasă. Însăși conștientizarea războiului a fost primită cu anxietate, dar exista speranță în Dumnezeu. Până în martie, nu am văzut cu adevărat războiul, dar fețele oamenilor erau pline de confuzie și frică. După mobilizarea activă pentru război, printre tineri, realitatea a devenit din ce în ce mai înfricoșătoare. Au apărut oameni cu arme, zvonuri de împușcături în satele vecine. Erau o mulțime de drone pe cer și nu știam cu adevărat ale cui aparate de zbor erau și de ce ar trebui să ne ferim. Apoi a fost și mai greu să acceptăm realitatea. Soțul meu a insistat să stea acasă și să-și protejeze satul, l-am susținut, dar am simțit că Dumnezeu avea alte planuri pentru familia noastră. Pastorul și frații noștri ne-au sugerat în mod activ să plecăm într-un loc sigur, dar eram hotărâți să rămânem. Ceea ce s-a întâmplat în continuare m-a făcut să schimb decizia soțului meu și pe a noastră. Satul nostru este situat în așa fel încât rachetele zburau peste noi în direcția Cerkasî și Zolotonoș, iar apărarea aeriană din Zolotonoș a doborât rachete direct deasupra satului nostru. Aici am văzut două rachete mari explodând deasupra casei noastre, și au explodat atât de tare încât ne-am ascuns cu toții de frică. Slavă Domnului că nimeni nu a fost rănit atunci. În aceeași zi, o echipă de debarcare rusească se afla în satul Bucha, care se află la doar 160 de kilometri de noi. Ceea ce s-a întâmplat acolo a arătat întreaga esență a teribilului război. Nu puteam permite să se întâmple asta în familia noastră. L-am sunat pe pastor și, prin harul lui Dumnezeu, a existat ultimul microbuz gratuit pentru noi. A doua zi, dimineața, conduceam deja cu întreaga familie spre România într-o mașină a bisericii. Drumul a fost dificil. Sunt o mulțime de mașini pe drumuri, ambuteiaje constante. Nu puteam decât să visez la confort, am stat în mașină pe un scaun mic de lemn deoarece nu erau suficiente locuri pentru mine să stau pe un scaun normal. Este chiar dificil să-mi amintesc toate celelalte facilități care lipseau. Părea că aceste mașini și această coloană nu se vor termina niciodată. Dar imediat ce am trecut granița, parcă mi s-a luat o piatră uriașă de pe suflet.

La graniță am fost întâmpinați de oameni cu ceai fierbinte și cafea. Ne-au oferit să mâncăm, ne-au dat suficiente locuri pentru toată lumea, tot ce încă trebuia copiilor și era atât de necesar. Slavă Domnului! Am plâns, stresul s-a dovedit a fi mai mult decât ne-am fi putut imagina. Apoi, din nou drumul. Am călătorit cu autobuzul încă 12 ore. Nici aici nu a fost ușor și, deși autobuzul era mare, erau mulți alți oameni care călătoreau cu noi pe care nu-i cunoșteam. Erau adulți și copii care mergeau în diferite orașe și țări. A doua zi am ajuns în Oradea, România. Am fost aduși la Biserica Creștină BBSO, unde ni s-a oferit mâncare caldă și odihnă pentru câteva ore. S-a dovedit că biserica era la acea vreme un centru de distribuire a refugiaților. Peste 3.000 de oameni au trecut prin acest centru. Situația nu era simplă. Mai multe autobuze cu copii s-au pierdut pe drum, așa că nu au ajuns niciodată în oraș. Aceste autobuze nu au fost niciodată găsite. Am fost repartizați într-un sat mic nu departe de Oradea. Când mă gândesc în urmă, mă întreb cum am putut ajunge acolo, dar Domnul are propriile Lui planuri. Aproximativ 25 de persoane, femei și copii, au continuat să locuiască cu noi. Acum locuim într-un apartament la etajul patru.

Fratele ucrainian **Sasha CHELAK** a scris:

“Vă salut cu căldură. Am auzit despre misiunea voastră de la prietenii mei, familia Pokor (Lyudmila și Anatoliy), cu care suntem din același oraș. Suntem o familie tânără, Sasha și Olya, 26 și 21 de ani, avem un fiu mic, pe nume Timofey, are 1 an și 11 luni. Din păcate, războiul ne-a luat oportunitatea de a sta acasă.

Primii 2 ani de război i-am trăit în Ucraina, dar când am împlinit 25 de ani, au vrut să mă ia la război, ceea ce contravine convingerile mele. M-am născut într-o familie credincioasă și nu pot lua armele pentru că știu că nu am dreptul să ucid pe nimeni.

Dar nimeni nu era interesat de convingerile mele creștine, așa că am fost forțat să trec granița ilegal, am înotat peste Dunăre, chiar pe unde trece granița cu România, aproape înecându-mă (pentru că am avut o criză).

Slavă Domnului că nu m-a părăsit și mi-a dat șansa să ajung într-un loc sigur. Nu eram atât de îngrijorat pentru mine, cât pentru soția și fiul meu cel mic, pentru că nu voiam ca ei să mă părăsească. Nu-mi justific acțiunile în niciun fel, dar nu aveam altă opțiune. În acest moment suntem în România, în orașul Oradea. Trebuie să muncesc foarte mult pentru a-mi întreține familia, deoarece soția mea nu poate lucra în prezent pentru că stă cu fiul nostru cel mic. Câștig foarte puțin, deși lucrez aproape 12 ore în fiecare zi, iar acest lucru abia este suficient pentru a închiria un apartament și a mânca. Prin urmare, auzind despre misiunea ta, am decis să încerc să-ți scriu, pentru că măcar un mic ajutor ne-ar ajuta mult chiar acum. Dacă este Voia lui Dumnezeu, desigur. Vă mulțumesc anticipat pentru că ajutați oamenii și chiar și atunci când totul în viață este foarte greu, există o astfel de mică speranță care încurajează și dă putere, pentru că Domnul are grijă de noi. Pentru toate, Slavă Mântuitorului nostru, cu Pace! Îți vom fi foarte recunoscători ție și Domnului!”

Refugiați Creștini Ucrainieni Ajutați cu Darurile Voastre

16 aprilie 2022

Dragi contribuitori: Recunoștința mea, tuturor celor care au donat cu generozitate pentru a ajuta atât de mulți refugiați din Ucraina, un adevărat potop de persoane strămutate. Peste 4 milioane au scăpat deacum în războiul actual și se așteaptă să iasă alte 3 milioane. Dacă citiți știrile zilnice, vă veți convinge ușor că nu sunt cifre exagerate. Acestea sunt persoane care fug de bombardamentele extinse și de distrugerea totală continuă a orașe întregi. Se întâmplă că țara mea natală, România și Republica Moldova au împreună cea mai lungă graniță comună cu Ucraina. În același timp, România este una dintre cele mai sărace țări din Uniunea Europeană, iar Moldova este mai rău din punct de vedere economic. În România și Moldova până acum, peste 1 milion de ucraineni și-au căutat un refugiu. Majoritatea acestor refugiați sunt femei cu 3 până la 8 copii. Din fericire, multe alte țări din Europa și America de Nord acceptă să găzduiască acești refugiați, dacă pot ajunge până acolo. Multe biserici din afara României, au trimis mijloace de transport, precum autobuze și chiar zboruri închiriate. Acești refugiați vorbesc ucraineană și rusă. Pe ici pe colo, comunitatea de limbă română este de ajutor deoarece unele localități de graniță precum orașul universitar Czernowitz (nume în germană, Cernăuți în română) unde s-a născut mama mea, făceau parte din România înainte de al Doilea Război Mondial. Unii dintre generația tânără ar putea avea puține cunoștințe de engleză. Guvernul român și-a dat toată osteneala în a găzdui cei mai mulți dintre acești refugiați. Prin multe contacte de încredere de mulți ani în România, ne-am concentrat pe a ajuta în moneda locală românească de la 800 la 8.800 de Ron de familie, credincioși creștini refugiați. Mulți au plecat doar cu hainele de pe ei. La graniță erau cozi lungi de kilometri. Prin credincioșii locali care merită toată lauda, oferim bani de buzunar, dați în mână pentru hrană și cazare pentru câteva zile, până când există o rezoluție parțială cu privire la planurile de viitor apropiat de a se stabili cumva într-un loc sau de a trece mai departe în alte țări. 8.800 de Ron pare a fi o sumă mare pentru un cuplu în vârstă care ar putea scăpa, dar majoritatea cuplurilor ies cu grupuri mai mari de 10 până la 15 copii și nepoți. Doar ca un exemplu, am plătit pentru o casă în localitatea Victoria, 26.000 Ron pentru o lună de cazare și mâncare pentru 3 adulți și 12 copii. Cei mai mulți dintre acești refugiați își fac iluzia că își părăsesc țara natală, locuința și munca lor pentru o perioadă scurtă de timp, dar așa cum apar știrile despre acest război prelungit, mă îndoiesc că va fi așa. Cred că acești refugiați vor rămâne refugiați pentru mulți ani de acum înainte. Publicăm în acest buletin informativ doar câteva mărturii, documentând ceea ce am scris mai sus. Din nou, mulțumesc și Dumnezeu să vă binecuvânteze,

*Actualizare: Conform statisticilor recente (bnews.ro) Romania gazduieste aproximativ 100,000 de refugiatii ucraineni!

409	Власенко	Валентин	Медодьевич	1958	Украина
410	Вольф	Андрей	Корнеевич	1958	Казахстан
411	Куркин	АЛЕКСЕЙ	ЯКОВЛЕВИЧ	1958	Россия
412	Левен	НИКОЛАЙ	ВИКТОРОВИЧ	1958	Казахстан
413	Романюк	Владимир	Николаевич	1958	Украина
414	Тиссен	Давид	Давидович	1958	Россия
415	ТУРЧЕВИЧ	Василий	Тарасович	1959	Украина
416	Бьчков	Степан	Павлович	1959	Украина
417	ДРИСВЯНИКОВ	АЛЕКСАНДР	АЛЕКСАНДРОВИЧ	1959	Россия
418	СКВОРЦОВА	ЛЮБОВЬ	НИКОЛАЕВНА	1959	Россия
419	Варавин	Виталий	Федотович	1959	Россия
420	Дубицкий	СЕРГЕЙ	АДАМОВИЧ	1959	Россия
421	Лященко	Борис	Владимирович	1959	Украина
422	Ткаченко	ИВАН	ИВАНОВИЧ	1959	Казахстан
423	МАРЧЕНКО	Станислав	Павлович	1960	Украина
424	Донченко	Александр	Максимович	1960	Украина
425	Отмахов	Вениамин	Александрович (Валерианов)	1960	Узбекистан
426	Савченко	Михаил	Михайлович	1960	Эстония
427	Фадеева (ШВЕЦОВА)	ДИНА	ВЛАДИМИРОВНА	1961	Алания
428	ШВЕЦОВА	АННА	ВЛАДИМИРОВНА	1962	Алания

Mai sus, exemplu de listă pe care misiunea noastră a reușit să o elaboreze, cu peste 480 de bătrâni creștini bapțiști care au suferit pentru credința lor în fosta Uniune Sovietică. Pedepșa cu închisoarea a fost de la 2 ani până la 18 ani de închisoare. Dacă ar fi adunați, anii de condamnare la închisoare arătați în tabelul nostru prescurtat, ar însemna cel mai probabil până la peste 2000 de ani de închisoare. Cea de-a patra coloană indică anul nașterii și a cincea, țara de reședință actuală (cum ar fi Ucraina, Rusia, Kazahstan, Belarus etc.). Încercăm să obținem adrese exacte, astfel încât să putem trimite ajutor încurajator celor încă în viață. Am putut trimite ajutor la aproximativ 120 de astfel de creștini vârstnici vorbitori de limbă rusă și la 110 vorbitori de alte limbi. Multe dintre mărturiile lor le puteți citi în buletinul nostru lunar. (Mărturii disponibile pe internet la: <http://www.misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro>)

Misiunea Creștina Richard Wurmbrand este o asociație non-profit, definitivă prin hotărârea Judecătoriei Sectorului 6 din 05.12.2018 în dosarul 20153/303/2018, înscrisă în Registrul Asociațiilor și Fundațiilor la numărul 108 din 11.12.2015. . Daruri pentru această lucrare misionară creștină se pot trimite la: Banca Comercială Română, Cod Swift: RNCBROBU:

Conturi IBAN:

RON: RO27RNCB0068149171380001
USDollar:RO97RNCB0068149171380002
EURO: RO43RNCB0068149171380004